

ΑΔΗΣ Ή «ΚΟΛΑΣΗ»—ΤΟΠΟΣ ΠΥΡΙΝΩΝ ΒΑΣΑΝΩΝ;

Σημείωση για τον ομιλητή:

Να δώσεις έμφαση στο ότι ο Ιεχωβά, ως Θεός αγάπης, έχει κάνει τα απαραίτητα βήματα προκειμένου να αποκαταστήσει μια καλή σχέση με την υπάκουη ανθρωπότητα. Να μη μιλήσεις χλευαστικά για τη δοξασία των αιώνιων βασάνων. Αντίθετα, να κάνεις ένθερμη έκκληση στο ακροατήριο, βοηθώντας τους να λογικευτούν γύρω από τις σαφείς διδασκαλίες της Αγίας Γραφής

ΓΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΑΔΗ (3 λεπτά)

Αυτά που πιστεύουμε για τον άδη, τον οποίο μερικοί ταυτίζουν με την «κόλαση», επηρεάζουν την άποψή μας για τον Θεό και τη σχέση μας μαζί του

Είναι ενδιαφέρον ότι, το 1999, ο Πάπας Ιωάννης Παύλος Β΄ δήλωσε ότι η λέξη «κόλαση» υποδηλώνει, όχι έναν τόπο, αλλά την «κατάσταση εκείνων που ηθελημένα και τελεσίδικα αποχωρίζονται από τον Θεό» (g00 8/3 29)

Ωστόσο, πολλοί, τόσο μέσα όσο και έξω από το Χριστιανικό κόσμο, πιστεύουν ότι ο άδης (κόλαση) είναι ένας τόπος όπου οι πονηροί τιμωρούνται αιώνια και, σύμφωνα με μερικούς, βασανίζονται με φωτιά (rs 43)

Εκείνοι που συμφωνούν με αυτή την πεποίθηση μπορεί να υπηρετούν τον Θεό από νοσηρό φόβο παρά από αγάπη (1Ιω 4:18, 19)

Αυτή η πεποίθηση μπορεί να επηρεάσει αρνητικά την επιθυμία μας να πλησιάσουμε τον Θεό (Ιακ 4:8)

Για να μάθουμε την αλήθεια σχετικά με τον άδη, είναι ανάγκη να απαντήσουμε στα ακόλουθα ερωτήματα:

Ποια είναι η κατάσταση των νεκρών;

Τι είναι άδης και γιατί υπάρχει τόση σύγχυση σχετικά με αυτόν;

Ποια ελπίδα υπάρχει για εκείνους που βρίσκονται στον άδη;

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ; (5 λεπτά)

Οι αρχαίοι Εβραίοι δεν πίστευαν ότι το άτομο έχει συνειδητότητα μετά το θάνατο

Αντίθετα, πίστευαν ότι ο θάνατος είναι η διακοπή όλων των λειτουργιών της ζωής (Ψλ 146:4· Εκ 9:5, 10· rs 200)

Όταν ο Αδάμ αμάρτησε, η τιμωρία του ήταν, όχι αιώνια βάσανα, αλλά επιστροφή σε μια κατάσταση ανυπαρξίας (Γε 2: 17· 3:19)

Όταν ένα άτομο πεθαίνει, δεν υπάρχει ψυχή που αποχωρίζεται το σώμα για να μεταβεί σε κάποιον κάτω κόσμο

Αντίθετα, η Αγία Γραφή διδάσκει ότι η ψυχή, ή το άτομο, απλώς πεθαίνει (Ησ 53:12· Ιεζ 18:4)

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΔΗΣ; (5 λεπτά)

Αναφερόμενη στον τόπο όπου πηγαίνουν οι άνθρωποι όταν πεθαίνουν, η Γραφή χρησιμοποιεί τη λέξη *Σιεόλ* στο εβραϊκό κείμενο και τη λέξη *Άδης* στο ελληνικό κείμενο (*Ενόραση*, τόμ. 1, σ. 1086· *Ενόραση*, τόμ. 2, σ. 922 [στην αγγλική])

Το *Επίτομο Λεξικό της Εβραϊκής* δηλώνει ότι ο Σιεόλ είναι «ο κοινός χώρος ή τόπος κατάληξης των νεκρών» (*Ενόραση*, τόμ. 2, σ. 922)

Επομένως, ο άδης—το αντίστοιχο του Σιεόλ—είναι ο κοινός τάφος της ανθρωπότητας, όχι ένας τόπος πύρινων βασάνων (*Ενόραση*, τόμ. 1, σ. 1016)

Εφόσον ο Αδάμ αμάρτησε, οι μελλοντικοί του απόγονοι θα πήγαιναν στον άδη της Αγίας Γραφής, τον κοινό τάφο, όπου δεν υπάρχει ζωή ή συνειδητότητα (Ρω 5:12)

Εφόσον ο άδης είναι απλώς ο τάφος, τόσο οι πονηροί όσο και οι δίκαιοι πηγαίνουν εκεί όταν πεθαίνουν (Γε 37:35· Ιωβ 14:13· Πρ 2:25-27)

ΓΙΑΤΙ ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΥΓΧΥΣΗ ΟΣΩΝ ΑΦΟΡΑ ΤΟΝ ΑΔΗ; (17 λεπτά)

Η διδασκαλία περί βασάνων μετά το θάνατο προήλθε από τους ειδωλολάτρες της προχριστιανικής εποχής (rs 50)

Οι πρώτες ενδείξεις πίστης σε έναν πύρινο άδη (κόλαση) βρίσκονται στη θρησκεία της αρχαίας Αιγύπτου

Οι αρχαίες βαβυλωνιακές και ασσυριακές πεποιθήσεις σκιαγραφούν έναν μυθικό κάτω κόσμο γεμάτο από φρικαλεότητες

Ο Βουδισμός, ο οποίος χρονολογείται από τον έκτο αιώνα Π.Κ.Χ., περιέχει διδασκαλίες για πύρινες και παγωμένες «κολάσεις»

Μήπως, όμως, δεν μιλάει η Αγία Γραφή για την «πύρινη Γέεννα»; (Ματ 5:22· rs 48)

Η λέξη Γέεννα εμφανίζεται 12 φορές στις Χριστιανικές Ελληνικές Γραφές και συνδέεται πολλές φορές με τη φωτιά

Για παράδειγμα, ο Ιησούς μίλησε για τη ρίψη “όλου του σώματος” στη Γέεννα (Ματ 5:29, 30)

Επίσης παρότρυνε τους ακολούθους του να “φοβούνται αυτόν που μπορεί να καταστρέψει και την ψυχή και το σώμα στη Γέεννα” (Ματ 10:28)

Η Κοιλιάδα του Εννόμ (Γέεννα) βρισκόταν έξω από τα τείχη της Ιερουσαλήμ και ήταν τόπος βδελυρής ειδωλολατρίας, περιλαμβανομένης και της θυσίας παιδιών

Τον πρώτο αιώνα Κ.Χ., η Γέεννα χρησιμοποιούνταν ως τόπος αποτέφρωσης των απορριμμάτων της Ιερουσαλήμ· ακόμη και τα πτώματα ζώων και εγκληματιών που είχαν εκτελεστεί ρίχνονταν εκεί

Εφόσον δεν έβαζαν εκεί ζωντανούς ανθρώπους, η Γέεννα δεν είναι ένας τόπος πύρινων βασάνων, αλλά ένα κατάλληλο σύμβολο αιώνιας καταστροφής

Δεν μιλάει επίσης η Αγία Γραφή για βάσανα με «φωτιά και θείαφι»; (Απ 14:9-11· 20:10)

Εφόσον οι νεκροί δεν έχουν συνειδητότητα, αυτό πρέπει να είναι συμβολικό

Στην Αγία Γραφή, “ο βασανισμός” μπορεί να έρχεται ως αποτέλεσμα του ταπεινωτικού ξεσκεπάσματος (Απ 11:10· *rs* 47)

Για μερικούς, ένα άλλο σημείο σύγχυσης αφορά την παραβολή του Ιησού για κάποιον πλούσιο που «ήταν στα βάσανα» ενώ βρισκόταν στον Άδη (Λου 16:23)

Είναι αυτή μια κατά γράμμα αφήγηση ή θέλει να δείξει κάτι άλλο;

Σε μια υποσημείωση, *Η Βίβλος της Ιερουσαλήμ (The Jerusalem Bible)* παραδέχεται ότι αυτή είναι μια «παραβολή σε διηγηματική μορφή χωρίς αναφορά σε κάποια ιστορική προσωπικότητα» (*rs* 49)

Τι σημαίνει η παραβολή; (*rs* 49)

Ο πλούσιος αντιπροσωπεύει τους Φαρισαίους (Λου 16:14, 22)

Ο Λάζαρος αντιπροσωπεύει τον κοινό Ιουδαϊκό λαό που μετανόησαν και έγιναν ακόλουθοι του Ιησού (Ματ 21:28-32)

Ο θάνατός τους συμβολίζει μια αλλαγή συνθηκών (Λου 16:16)

Εκείνοι που ήταν πριν περιφρονημένοι ήρθαν σε θέση θεϊκής εύνοιας

Οι φαινομενικά ευνοημένοι απορρίφθηκαν από τον Θεό και βασανίζονταν από τα αγγέλματα κρίσης που διακήρυτταν εκείνοι οι οποίοι ήταν παλιότερα περιφρονημένοι (Πρ 5:33· 7:54)

Σε διάφορες ξένες γλώσσες, οι μεταφραστές της Γραφής επέτρεψαν στις προσωπικές τους πεποιθήσεις να επηρεάσουν το έργο τους αντί να είναι συνεπείς στην απόδοση των λέξεων Σιεόλ και Άδης (*rs* 45· *Ενόραση*, τόμ. 1, σ. 1086, 1087)

Οι πραγματικές ρίζες της δυσφημιστικής για τον Θεό διδασκαλίας του πύρινου άδη (κόλασης) δεν είναι οι ανθρώπινες ιδέες—πηγαίνουν πιο βαθιά (*rs* 50)

Ο Σατανάς ο Διάβολος, τον οποίο ο Ιησούς αποκάλεσε “πατέρα του ψέματος”, συνωμοτεί συκοφαντώντας τον Θεό της αγάπης, παριστάνοντάς τον σκληρό και εκδικητικό (Ιωα 8:44)

ΠΟΙΑ ΕΛΠΙΔΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΓΙΑ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΣΤΟΝ ΑΔΗ; (12 λεπτά)

Η δοξασία περί αιώνων βασάνων δεν συμβιβάζεται με την προσωπικότητα του Θεού (Ιερ 7:31· *rs* 49)

Ο θάνατος είναι η ποινή της αμαρτίας (Ρω 6:23)

Εφόσον ο θάνατος απαλλάσσει κάποιον από την αμαρτία, η δικαιοσύνη του Θεού δεν θα επέτρεπε τα αιώνια βάσανα (Δευ 32:4· Ρω 6:7)

Η κρίση του Θεού για την ανθρωπότητα θα λάβει χώρα στην τελική δοκιμασία μετά τη Χιλιετή Βασιλεία του Ιησού Χριστού (Απ 20:7-9, 12, 13· *rs* 73)

Ο Ιεχωβά, ο Θεός της αγάπης, θα εκμηδενίσει όλα τα δεινά του παρελθόντος (Εβρ 2:14· *rs* 322· *dg* 27, 28)

Εκείνοι που είναι στον άδη θα απελευθερωθούν· έτσι, ο Αδαμιαίος θάνατος και ο Σιεόλ (Άδης) θα καταστραφούν (Απ 20:13-15· *Ενόραση*, τόμ. 2, σ. 923)

Η επίγεια ανάσταση εκείνων που είναι στον κοινό τάφο της ανθρωπότητας θα τους δώσει τη δυνατότητα να λάβουν τα θεραπευτικά οφέλη της διακυβέρνησης του Χριστού

Θα διδαχτούν την αλήθεια και θα τους δοθεί η ευκαιρία να ζήσουν για πάντα στον Παράδεισο (Λου 23:43· Πρ 24:15)

Η γη θα γίνει παράδεισος, σύμφωνα με τον αρχικό σκοπό (Γε 1:28· *rs* 326)

Ο Σατανάς, οι δαίμονές του, καθώς και όλοι όσοι στασιάζουν εκούσια θα καταστραφούν για πάντα (Απ 20:7-10)

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ; (3 λεπτά)

Ο Θεός επιτρέπει στους ανθρώπους να πιστοποιήσουν ότι είναι Θεός αγάπης και όχι βασάνων (*ju* 10-12)

Ο Ιεχωβά μάς προσφέρει το προνόμιο να γίνουμε Μάρτυρές του

Αυτοί που έχουν υποδουλωθεί από το δόγμα περί βασάνων μετά το θάνατο πρέπει να πλησιάσουν τον Θεό και να ακολουθήσουν τον Γιο του (Ματ 28:19, 20)

Έτσι μπορούν να απελευθερωθούν από το φόβο της δυσφημιστικής για τον Θεό διδασκαλίας ότι ο Ιεχωβά βασανίζει τους νεκρούς, οι οποίοι απαλλάχτηκαν από τις αμαρτίες τους όταν πέθαναν

(Να παραμείνεις πιστά προσκολλημένος στην ύλη του σχεδίου και να τηρήσεις το χρόνο που έχει δοθεί για τον κάθε υπότιτλο. Δεν είναι ανάγκη να διαβάσεις ή να σχολιάσεις όλα τα εδάφια που παραθέτονται)